

Przegląd zmian w prawie podatkowym – najnowsze projekty
ustaw i rozporządzeń.

Spis treści

Akcyza i cło 3

Projekty 3

1. Ustawa o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej
2. Ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw
3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw
4. Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu dokumentowania przeprowadzonej kontroli przewozu towarów oraz wzorów dokumentów

Podatki dochodowe 13

Projekty 13

1. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od dochodów (przychodów) z tytułu umorzenia subwencji finansowej otrzymanej w ramach Tarcz Finansowych Polskiego Funduszu Rozwoju

Pozostałe 16

Projekty 16

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie wniosku o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów

Akcyza i cło

Projekty

1. Ustawa o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej

Zmiana ustawy ma na celu zmniejszenie kosztów produkcji w gospodarstwach rolnych, przez zwiększenie wsparcia finansowego do wykorzystywanego w produkcji rolnej paliwa. W ostatnich latach wzrosły koszty produkcji rolnej, w tym związane z wykorzystaniem paliwa. Wzrost kosztów produkcji przy niskich cenach produktów rolnych, jakie uzyskują producenci rolni z ich sprzedaży powodują, że produkcja rolna staje się coraz mniej opłacalna. Z roku na rok wzrasta udział kosztów paliwa w kosztach ogółem produkcji rolnej. Ocenia się, że ma to związek z nowymi technologiami produkcji, często z większą intensywnością produkcji i dążeniem do uzyskania lepszych wyników ekonomicznych, jak i również ze wzrostem cen paliw, szczególnie w okresach największego zapotrzebowania na nie w rolnictwie, tj. w trakcie wzmożonych prac polowych, a szczególnie żniw. Większa liczba zabiegów ochronnych czy specjalistyczne zabiegi wiążą się z zaangażowaniem odpowiedniego sprzętu i automatycznie z większym zużyciem paliwa. Intensyfikacja produkcji roślinnej i zwierzęcej w małych gospodarstwach rodzinnych oraz wielkoobszarowych wymaga zastosowania nowoczesnych technologii, co powoduje wzrost zużycia zarówno paliwa do prac polowych i transportowych, jak i przez urządzenia wykorzystywane w gospodarstwach rolnych. Wzrastające wymagania jakościowe i standardy technologiczne w produkcji zwierzęcej również przyczyniają się do wzrostu zapotrzebowania na nośniki energii do celów grzewczych, do oświetlenia czy też napędu maszyn i urządzeń. Natomiast na przykład w przypadku krów mlecznych, w gospodarstwach produkujących mleko na dużą skalę, w dawce żywieniowej krów duży udział mają pasze wysoko nakładochłonne, tzn. kiszonki i sianokiszonki. Taka technologia żywienia zwierząt ma bezpośredni związek z większym obciążeniem kosztem paliwa kosztów ogółem utrzymania krów. W związku z powyższym w „Polskim Ładzie” zostało zawarte m.in. działanie pn. „Jeszcze większy zwrot akcyzy za paliwo rolnicze”

W projekcie ustawy proponuje się zwiększenie limitu zużywanego oleju napędowego na 1 ha upraw rolnych ze 100 l do 110 l oraz limitu zużycia oleju napędowego do 1 dużej jednostki przeliczeniowej bydła (DJP) z 30 l do 40 l, w przypadku prowadzenia przez producenta rolnego chowu i hodowli bydła, do którego przysługuje zwrot części podatku akcyzowego zawartego w cenie paliwa zakupionego do tej produkcji.

Stan: 9.07.21 – Projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022r.

[Link](#)

2. Ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw

Rozwiązaniem problemów, które zostały zidentyfikowane i opisane w pkt 1 oraz proponowanym narzędziem interwencji jest nowelizacja obowiązujących aktów prawnych, tj.:

- ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,
- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
- ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym,
- ustawy z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Przepisy projektowanej ustawy mają na celu przede wszystkim ułatwić podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR wspólną realizację obowiązku. Zniesienie obowiązku wspólnej sprawozdawczości z realizacji NCR do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (przez dwa lub więcej podmiotów) na rzecz sprawozdawczości indywidualnej zachęci podmioty dokonujące obrotu gazem płynnym (LPG) do wspólnej realizacji NCR z podmiotami dokonującymi obrotu paliwami ciekłymi (benzyną silnikową, olejem napędowym) – w wyniku czego jako „grupa” osiągną wyższy poziom realizacji NCR.

Projekt zakłada także zniesienie obowiązku informowania Prezesa URE w terminie do dnia 31 marca każdego roku o podjęciu wspólnej realizacji NCR, w celu uproszczenia realizacji obowiązku.

Zostanie wprowadzona zmiana dotychczasowego sposobu określania wskaźnika emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Obecnie jest on określany w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw energii i ma on wartość stałą. Z uwagi na zmianę struktury surowców

wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej w kolejnych latach (wzrost udziału energii z odnawialnych źródeł energii) celowe jest coroczne aktualizowanie tego wskaźnika. W projektowanej ustawie minister właściwy do spraw klimatu określi do dnia 31 grudnia każdego roku, w drodze rozporządzenia, przy uwzględnieniu danych zgromadzonych przez Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, oraz dostępnych informacji naukowych, wskaźnik emisji gazów cieplarnianych dla energii elektrycznej. Efektem zmiany będzie coraz korzystniejsza pozycja energii elektrycznej zużytej w transporcie samochodowym w realizacji NCR.

W zakresie kompetencji Prezesa URE, zgodnie z projektem ustawy, znajdzie się prowadzenie Ewidencji projektów potwierdzających wartości osiągniętych redukcji emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym m.in. ropy naftowej lub gazu ziemnego (UER) i podawanie do publicznej wiadomości informacji z nimi związanych na stronie urzędu. Ewidencja jest potrzebna w celu zapewnienia podmiotom realizującym NCR dostępu do informacji na temat redukcji, jakie inne podmioty wykorzystują do realizacji NCR, a także przeciwdziałania nadużyciom w tym zakresie. Zgłaszanie projektów do ewidencji będzie dobrowolne. Ewidencja będzie uzupełniana także na podstawie sprawozdań rocznych podmiotów z realizacji NCR.

Projekt przewiduje również przeredagowanie przepisu dotyczącego kar, w taki sposób aby jednoznacznie z niego wynikało, że w przypadku braku realizacji NCR w sytuacji wspólnej realizacji obowiązku przez dwa lub więcej podmiotów karze pieniężnej będą podlegały te podmioty, które w przypadku rozliczania samodzielnej realizacji obowiązku nie wykonały go.

W projekcie uwzględniono także zmianę przepisu, na podstawie którego określana jest wysokość kary pieniężnej za brak realizacji NCR na wymaganym poziomie. Zmiana ma na celu sformułowanie przepisów, na podstawie których wysokość kary będzie przewidywalna oraz będzie zapewnione wsparcie stosowania biokomponentów o większym potencjale redukcji emisji.

Wprowadzono także sankcje administracyjne (kary pieniężne) za:

- odmowę przez podmiot realizujący NCR przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących realizacji NCR Prezesowi URE,
- wprowadzenie w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych dokumentów lub informacji dotyczących realizacji NCR,

- niezłożenie w terminie informacji na temat rodzaju wykonywanej działalności w zakresie wodoru (wytwarzanie, transportowanie, magazynowanie, wprowadzanie do obrotu, gromadzenie w stacji zakładowej wodoru) lub podanie w niej nieprawdziwych danych.

Została wprowadzona możliwość realizacji NCR poprzez uiszczenie opłaty zastępczej. Z instrumentu w postaci opłaty zastępczej będą mogły skorzystać podmioty, które wykażą, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizowały NCR na minimalnym określonym poziomie. Opłata zastępcza będzie uiszczana na rachunek NFOŚiGW.

Projekt ustawy wprowadza także zmiany w terminach przekazywania sprawozdań z realizacji NCR przez podmioty/organy. Przedłuża się podmiotom zobowiązanym do realizacji NCR termin składania do Prezesa URE sprawozdań rocznych z realizacji obowiązku z 31 marca na 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym. W konsekwencji tej zmiany zmianie ulega również termin przedstawiania Radzie Ministrów sprawozdania zbiorczego z realizacji NCR przez Prezesa URE (z 15 lipca na 31 października) oraz termin jego przekazania przez Prezesa URE do Komisji Europejskiej (z 31 sierpnia na 31 grudnia). Zmiany terminów przekazywania sprawozdań są zgodne z przepisami dyrektywy 2015/652.

Ponadto, Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw obejmuje się wodór przeznaczony na cele transportowe. Celem tego rozwiązania jest przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu i wprowadzaniu do obrotu wodoru niespełniającego 6 wymagań jakościowych, tak jak to ma miejsce w przypadku pozostałych paliw będących w obrocie na polskim rynku. W związku z objęciem wodoru Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, minister właściwy ds. energii i minister właściwy do spraw klimatu zostaną zobowiązani do wydania rozporządzenia określającego wymagania jakościowe dla wodoru. Minister właściwy do spraw energii określi natomiast:

- 1) metody badania jakości wodoru,
- 2) sposób pobierania próbek wodoru.

Określone zostały zasady i częstotliwość przeprowadzania kontroli jakości wodoru.

Na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożone zostaną dodatkowe obowiązki w zakresie kontrolowania wymagań jakościowych wodoru, ze względu na poszerzenie katalogu podmiotów, które będą podlegały kontroli jakości sprzedawanego paliwa, o prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu wodorem

przeznaczonym na cele transportowe. Ponadto, podmioty, które wprowadzą do obrotu wodór niespełniający wymagań jakościowych będą podlegać sankcjom wymienionym w ustawie, na tych samych zasadach co podmioty zajmujące się obrotem pozostałych paliw podlegających kontroli.

Stan: 9.07.21 – Skierowano ustawę do Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności, Komisji Środowiska oraz Komisji Nadzwyczajnej do spraw Klimatu.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw przewiduje implementację postanowień :

1) dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii – termin wdrożenia do 30 czerwca 2022 r.

2) dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), tzw. „dyrektywy horyzontalnej”. Dyrektywa ta zastąpi obowiązującą obecnie dyrektywę Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2018 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającą dyrektywę 92/12/EWG. Głównym celem dyrektywy horyzontalnej jest umożliwienie swobodnego przepływu wyrobów akcyzowych, a jednocześnie zagwarantowanie prawidłowego poboru podatku akcyzowego przez państwa członkowskie. Zmiany w ustawie obejmą szereg regulacji dotyczących m.in. definicji słownikowych, przedmiotu opodatkowania, podatników akcyzy, ubytków wyrobów akcyzowych, zwolnień od akcyzy, obrotu wyrobami akcyzowymi w procedurze zawieszenia poboru akcyzy i poza tą procedurą oraz kwestii związanych ze stosowaniem Systemu EMCS. Termin wdrożenia do 31 grudnia 2021 r.

3) dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych. Termin wdrożenia do 31 grudnia 2021 r.

Implementacja dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę

2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii będzie polegała na wprowadzeniu zwolnienia od akcyzy dla wyrobów akcyzowych wykorzystywanych przez siły zbrojne państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium, którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

Implementacja postanowień dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) będzie w szczególności polegała na:

a) wprowadzeniu elektronicznej wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji (poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy) poprzez objęcie tych przemieszczeń kontrolą przemieszczania w ramach Systemu EMCS, z czym wiąże się m.in.: określenie zasad regulujących tę procedurę przemieszczania, rejestracji i obowiązków podmiotów biorących udział w tej procedurze, zasad stosowania elektronicznego uproszczonego dokumentu towarzyszącego oraz zabezpieczenia akcyzowego związanego z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych na podstawie tego dokumentu, wprowadzenie nowych definicji odnoszących się do podmiotów uprawnionych do wysyłania i odbierania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w obrocie wewnątrzunijnym,

b) wprowadzeniu regulacji mających na celu harmonizację procedur akcyzowych i celnych, w związku z wejściem w życie unijnego kodeksu celnego, tj. m.in. wskazaniu możliwości objęcia wyrobów akcyzowych procedurą tranzytu zewnętrznego po zakończeniu procedury wywozu do chwili wyprowadzenia wyrobów z terytorium Unii Europejskiej i określeniu wspólnego wykazu dowodów alternatywnych potwierdzających wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza terytorium UE,

c) wprowadzeniu regulacji mających na celu zapewnienie spójności pomiędzy elektronicznym dokumentem administracyjnym (e-AD) a zgłoszeniem celnym przywozowym lub wywozowym polegających na nałożeniu na podmiot, który składa zgłoszenie celne:

– przywozowe (zgłaszającego) obowiązku przekazywania właściwym organom państwa członkowskiego przywozu numeru akcyzowego zarejestrowanego podmiotu wysyłającego i podmiotu odbierającego oraz dowodu, że przywożone wyroby są przeznaczone do wysyłki z terytorium państwa członkowskiego przywozu na terytorium innego państwa członkowskiego,

– wywozowe (zgłaszającego), obowiązku przekazywania właściwym organom państwa członkowskiego wywozu niepowtarzalnego administracyjnego numeru ewidencyjnego (ARC),

d) wprowadzeniu zmian w zakresie, spoczywającego na osobie towarzyszącej wyrobom akcyzowym, obowiązku przedstawienia właściwym organom niepowtarzalnego administracyjnego numeru ewidencyjnego (ARC) - numer ten będzie mógł być przedstawiony w dowolnej formie, a nie tylko na wydruku e-AD,

e) wprowadzeniu zmian w przepisach dotyczących ubytków wyrobów akcyzowych przemieszczanych w obrocie wewnątrzunijnym w procedurze zawieszenia poboru akcyzy,

f) uelastycznieniu dotychczasowych regulacji dotyczących nabywania wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej (tzw. sprzedaż na odległość). Zobowiązaniem do zapłaty podatku akcyzowego w państwie członkowskim przeznaczenia będzie wysyłający wyroby akcyzowe, przedstawiciel podatkowy wyznaczony przez wysyłającego albo odbiorca wyrobów akcyzowych, w przypadku niespełnienia określonych warunków przez wysyłającego lub przedstawiciela podatkowego,

g) rozszerzeniu katalogu podmiotów zobowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego o „wysyłającego/sprzedawcę” przy tzw. sprzedaży na odległość, jeżeli wysyłający/sprzedawca nie wyznaczy przedstawiciela podatkowego,

h) wprowadzeniu obligatoryjnego zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego przy przemieszczaniu wyrobów energetycznych rurociągiem stałym, przy jednoczesnej możliwości odstąpienia od zwolnienia z zabezpieczenia gdy jest to uzasadnione. Dotychczasowa możliwość zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego stosowana w przypadku przemieszczania rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju, przekształci się w obowiązek zwolnienia takich podmiotów z zabezpieczenia akcyzowego, przy jednoczesnym rozszerzeniu zwolnienia także na przemieszczenia wewnątrzspółnotowe, w tym do podmiotów innych niż podmioty prowadzące skład podatkowy, do których także dokonuje się przemieszczeń rurociągiem,

i) wprowadzeniu regulacji umożliwiających, w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego występujących jednocześnie w charakterze uprawnionego wysyłającego oraz podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego

odbiorcy występujących jednocześnie w charakterze uprawnionego odbierającego, posiadanie jednego, wspólnego, zabezpieczenia akcyzowego generalnego albo ryczałtowego gwarantującego płatność akcyzy lub opłaty paliwowej należnych od zobowiązań podatkowych, które powstały lub mogą powstać w związku z prowadzoną działalnością tego podmiotu, na podstawie wszystkich posiadanych przez niego zezwoleń akcyzowych oraz potwierdzeń z dokonanych rejestracji.

j) dostosowaniu instytucji zwrotu podatku akcyzowego w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, do nowych zasad wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji oraz w konsekwencji określenie nowego katalogu dokumentów dołączanych do wniosku o zwrot akcyzy,

k) wprowadzeniu obowiązku przechowywania przez wysyłającego dokumentu zastępującego e-AD oraz przechowywania przez uprawnionego wysyłającego dokumentu zastępującego e-SAD, analogicznie do obecnie obowiązujących przepisów w zakresie przechowywania ewidencji, innych dokumentacji, faktur, wydruków e-DD oraz dokumentów zastępujących e-DD,

l) wprowadzeniu regulacji polegającej na umożliwieniu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który dokonał importu wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych, a obowiązek podatkowy nie powstał z powodu wygaśnięcia długu celnego

Implementacja dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, dalej „dyrektywa alkoholowa”, obejmuje:

a) wdrożenie przepisów o charakterze obligatoryjnym:

- dostosowanie przepisów akcyzowych dotyczących pomiaru w stopniach Plato w piwie tak, aby składniki piwa, które zostały dodane po fermentacji, były również brane pod uwagę do celów pomiaru w stopniach Plato;

- aktualizacja kodów CN wina musującego i innych musujących napojów fermentowanych;

- wprowadzenie systemu certyfikowania małych, niezależnych producentów napojów alkoholowych;

- doprecyzowanie warunków zwolnienia z akcyzy częściowo skażonego alkoholu etylowego używanego do produkcji lekarstw;

b) wdrożenie przepisów o charakterze fakultatywnym dotyczących preferencji podatkowych dla małych, niezależnych producentów napojów alkoholowych.

Stan: 29.06.21 – Projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 13 lutego 2023 r., z wyjątkami.

[Link](#)

4. **Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu dokumentowania przeprowadzonej kontroli przewozu towarów oraz wzorów dokumentów**

Z dniem 1 września 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1556, z późn. zm.), która dokonała zmiany zakresu przedmiotowego ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. Obowiązująca wówczas ustawa określała „zasady systemu monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów” natomiast po nowelizacji ustawa określa „zasady systemu monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi”. Zmiana ta winna znaleźć odzwierciedlenie w pozostałych aktach normatywnych, które powołują się na przepisy ww. ustawy. Celem projektu rozporządzenia jest dostosowanie nazewnictwa aktów normatywnych oraz treści rozporządzenia do aktualnego stanu prawnego.

Konieczne jest wydanie rozporządzenia zmieniającego, które zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 2018 r. w sprawie sposobu dokumentowania przeprowadzonej kontroli przewozu towarów oraz wzorów dokumentów (Dz. U. poz. 1624, z późn. zm.). Wydanie rozporządzenia zmieniającego jest niezbędne do dostosowania przepisów nowelizowanego rozporządzenia z przepisami ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.

Stan: 7.07.21 – Projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

Podatki dochodowe

Projekty

1. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

W obowiązującym stanie prawnym art. 26 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.; dalej: u.p.d.o.f.) deklaruje ulgę podatkową obejmującą wydatki poniesione przez podatnika z tytułu użytkowania sieci Internet, w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 760 zł. Zgodnie zaś z art. 26 ust. 6h u.p.d.o.f. ulga ta przysługuje podatnikowi wyłącznie w kolejno po sobie następujących dwóch latach podatkowych, jeżeli w okresie poprzedzającym te lata nie korzystał z tego odliczenia. W literaturze przedmiotu przyjmuje się, że główną funkcją ulg podatkowych jest funkcja stymulacyjna. Zakłada ona, że państwo za pomocą poszczególnych elementów systemu podatkowego może wpływać na zachowania podatników, aktywizując ich i kierując na pożądane przez ustawodawcę cele. W ten sposób państwo może nakłaniać do podejmowania działań przynoszących określone efekty społeczne, dążyć do poprawy koniunktury gospodarczej, wzrostu konsumpcji, inwestycji, konkurencyjności firm czy kwalifikacji podatników. Sensem ulgi podatkowej przewidzianej w art. 26 ust. 1 pkt 6a u.p.d.o.f. jest więc zachęcenie podatników do zakupu usług dostępu do sieci Internet, a w rezultacie zwiększeniu liczby jej użytkowników i ograniczeniu zjawiska wykluczenia cyfrowego. W ocenie projektodawców aktualna konstrukcja ulgi przewidzianej w art. 26 ust. 1 pkt 6a u.p.d.o.f. nie umożliwia pełnej realizacji właściwych dla niej celów. Obejmuje ona bowiem wyłącznie wydatki poniesione przez podatnika z tytułu użytkowania sieci Internet, bez pozostałych kosztów z nim związanych, jej wysokość jest niska i kompensuje tylko niewielką część wydatków ponoszonych przez przeciętnego podatnika na cele związane z korzystaniem z sieci Internet, a dodatkowo – zastosowanie tej ulgi jest ograniczone czasowo. Rozwiązaniu tych problemów służy projektowana ustawa.

Projekt przewiduje trzy zasadnicze rozwiązania stanowiące zmianę w stosunku do obowiązującego stanu prawnego. Po pierwsze, projekt przewiduje rozszerzenie przedmiotu ulgi określonej w art. 26 ust. 1 pkt 6a u.p.d.o.f. Obecnie obejmuje ona wyłącznie wydatki poniesione przez podatnika z tytułu użytkowania sieci Internet. W świetle projektowanej ustawy przedmiotem tej ulgi będą także wydatki z tytułu zakupu sprzętu w tym celu, a także jego używania, instalacji, rozbudowy i modernizacji oraz bieżącego utrzymania. Po drugie, w projekcie przewidziano, że wysokość wspomnianej ulgi nie może przekroczyć w roku podatkowym kwoty minimalnego wynagrodzenia za

pracę obowiązującego 1 stycznia w tym roku. Obecnie kwota podlegająca odliczeniu od dochodu z tytułu tej ulgi wynosi 760 złotych. Zgodnie z projektem w 2021 r. uległaby ona więc podwyższeniu o 2040 złotych. Po trzecie, projektowana ustawa znosi ograniczenie czasowe w możliwości korzystania z ulgi przewidzianej w art. 26 ust. 1 pkt 6a u.p.d.o.f. W obowiązującym stanie prawnym przysługuje ona podatnikowi wyłącznie w kolejno po sobie następujących dwóch latach podatkowych, jeżeli w okresie poprzedzającym te lata nie korzystał z tego odliczenia. Zgodnie z projektem przewidujący to rozwiązanie art. 26 ust. 6h u.p.d.o.f. zostanie skreślony.

Stan: 7.07.21 – Projekt skierowano do I czytania na posiedzeniu Sejmu.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia roku następującego po roku jej ogłoszenia.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej **w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od dochodów (przychodów) z tytułu umorzenia subwencji finansowej otrzymanej w ramach Tarcz Finansowych Polskiego Funduszu Rozwoju**

Obowiązek zapłaty podatku dochodowego od wartości umorzonych zobowiązań z tytułu subwencji finansowej otrzymanej w ramach Tarczy Finansowej Polskiego Funduszu Rozwoju 1.0 (Tarcza 1.0) oraz Tarczy Finansowej Polskiego Funduszu Rozwoju 2.0 (Tarcza 2.0) jako realizacja przyjętego w związku ze skutkami COVID-19 rządowego programu udzielania przedsiębiorcom wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1010).

Proponuje się wprowadzenie, w drodze rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej, zaniechania poboru podatku od dochodów (przychodów) stanowiących równowartość umorzonych przez Polski Fundusz Rozwoju (PFR) subwencji finansowych, adresowanego do przedsiębiorców, beneficjentów wsparcia w ramach Tarczy 1.0 oraz Tarczy 2.0, dla których wartość umorzonych zobowiązań stanowi przychód w rozumieniu przepisów ustaw o podatkach dochodowych.

Stan: 9.07.21 – Projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

Pozostałe

Projekty

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej **w sprawie wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych**

Projektowane rozporządzenie wydawane jest w związku z nowelizacją przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2021 r. poz. 1132, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, dokonaną ustawą z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 815) oraz ustawą z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 1163). Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 129wa ust. 2 ustawy. Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb składania wniosków o wpis do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, zmianę wpisu i wykreślenie z tego rejestru oraz zawiadomienia o zawieszeniu wykonywania działalności, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tych wniosków oraz tego zawiadomienia. Zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/8491 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do objęcia działalności w zakresie walut wirtualnych obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub rejestracji. Przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych zostały przewidziane w art. 129m-129z ustawy. Przepisy projektowanego rozporządzenia stanowiąc mają procedurę składania wniosku o wpis do rejestru przez podmioty zamierzające prowadzić działalność w zakresie walut wirtualnych a także zmianę wpisu i wykreślenie z tego rejestru oraz zawiadomienia o zawieszeniu wykonywania działalności.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że przedmiotowe wnioski składane będą na elektroniczną skrzynkę podawczą ministra właściwego do spraw finansów publicznych przy użyciu usługi online udostępnionej pod adresem elektronicznym wskazanym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Do przekazywania wniosków, będzie miał zastosowanie wzór formularza wniosku o wpis udostępniony na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art.129wa ust.1).

Stan: 7.07.21 – Projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 31 października 2021 r.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej **w sprawie wniosku o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów**

Projektowane rozporządzenie wydawane jest w związku z nowelizacją przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2021 r. poz. 1132, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, dokonaną ustawą z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 815) oraz ustawą z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1163). Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 129ka ust. 2 ustawy. Zgodnie z powołanym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb składania wniosków o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, zmianę wpisu i wykreślenie z tego rejestru oraz zawiadomienia o zawieszeniu wykonywania działalności, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpiecznego i sprawnego składania tych wniosków oraz tego zawiadomienia.. Zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/8491 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do objęcia działalności na rzecz spółek lub trustów obowiązkiem uzyskania zezwolenia lub rejestracji. Przepisy regulujące funkcjonowanie rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów zostały przewidziane w art. 129a-129l, 129y-129z ustawy. Przepisy projektowanego rozporządzenia stanowiąc mają procedurę składania wniosku o wpis do rejestru przez podmioty zamierzające prowadzić działalność na rzecz spółek lub trustów a także zmianę wpisu i wykreślenie z tego rejestru oraz zawiadomienia o zawieszeniu wykonywania działalności.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że przedmiotowe wnioski składane będą na elektroniczną skrzynkę podawczą ministra właściwego do spraw finansów publicznych przy użyciu usługi online udostępnionej pod adresem elektronicznym wskazanym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Do przekazywania wniosków, będzie miał zastosowanie wzór formularza wniosku o wpis udostępniony na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art.129ka ust.1).

Stan: 7.07.21 – Projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 31 października 2021 r.

[Link](#)

Nazwa Deloitte odnosi się do jednego lub kilku podmiotów Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”), jej firm członkowskich oraz ich podmiotów powiązanych (zwanymi łącznie „organizacją Deloitte”). DTTL (zwana również „Deloitte Global”), każda z jej firm członkowskich i podmiotów z nimi powiązanych są prawnie odrębnymi, niezależnymi podmiotami, które nie mogą podejmować decyzji ani zobowiązań za inne podmioty wobec osób trzecich. DTTL, każda z jej firm członkowskich i podmiotów powiązanych ponoszą odpowiedzialność wyłącznie za własne działania i zaniechania, a nie za działania i zaniechania innych firm członkowskich i podmiotów powiązanych. DTTL nie świadczy usług na rzecz klientów. Zapraszamy na stronę www.deloitte.com/pl/onas w celu uzyskania dalszych informacji. Powyższa publikacja zawiera jedynie informacje natury ogólnej. Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”), globalna sieć jej firm członkowskich oraz jednostek z nimi powiązanych (zwanymi łącznie „organizacją Deloitte”) nie świadczą za jej pośrednictwem profesjonalnych usług ani nie udzielają profesjonalnych porad. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań, które mogą mieć wpływ na finanse lub działalność twojej firmy, należy uzyskać poradę profesjonalną. Nie składamy żadnych oświadczeń, nie udzielamy gwarancji ani nie podejmujemy zobowiązań (jawnych ani dorozumianych), dotyczących dokładności i kompletności informacji, zawartych w niniejszej publikacji. DTTL, jej firmy członkowskie, podmioty z nimi powiązane, ich pracownicy oraz agenci nie ponoszą odpowiedzialności za straty lub szkody, wynikające bezpośrednio lub pośrednio z wykorzystania niniejszej publikacji. DTTL i jej firmy członkowskie oraz podmioty z nimi powiązane stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawa.

© 2020 Deloitte Polska